

SPEJDERNES MAGASIN

41. årgang

nr. 9 . december 1957

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

Vi er et stort korps, for vi er næsten 26.000 medlemmer. Hvor dygtige disse mange ulveunger, spejdere, skovmænd og rovere er, har jeg som spejderchef jo ikke nogen mulighed for selv at bedømme, det ved kun de enkelte flokkes og troppes førere. I sommer havde jeg imidlertid for en gangs skyld lejlighed til at danne mig et indtryk af det, nemlig i Jubilæums-Jamboreen i England. Ganske vist var det kun 750 af korpsets mange spejdere, der var med, men det var jo ikke spejdere, der var udvalgt for deres dygtighed, så de kan siges at være en almindelig repræsentation for spejdere hele landet over.

Jeg var rundt i alle de danske lejre i Jamboreen, og det var mig en virkelig glæde at se de gode lejrarbejder og den gode orden både i teltene og på de enkelte jam-

boreetroppes lejrpladser. Troppenes førere udtalte sig desuden meget anerkendende over patruljernes daglige arbejde og gode samarbejde, og det skønt det jo ikke var de patruljer, som spejderne ellers hørte til i hjemme i deres egne tropper. Jeg hørte mange rosende ord fra fremmede spejderførere om de danskes spejders gode optræden og reglementerede påklædning, og min egen bedømmelse svarede ganske til deres.

Nu ved jeg godt, at i en stor international lejr strammer man sig nok lidt ekstra an, men forudsætningerne for, at noget sådant giver resultat, er jo, at man i forvejen har dygtigheden og ved, hvordan man som spejder skal opføre sig. Så I forstår, at det var mig en glædelig oplevelse at være i Jamboreen, og da disse spejdere var »tilfældige« spejdere fra tropper rundt omkring i landet, tror jeg, at jeg med rette kan sige, at der er

mange dygtige spejderpatruljer overalt i korpset.

Dygtige, ja, men det at være spejder er ikke blot noget med dygtighed. Det er mere end det, og I ved fra jeres spejderlov, hvad en spejder skal stræbe efter, og hvad man venter sig af jer. For blot at tage en enkelt af spejderlovens paragraffer: »En spejder er hjælpsom«, så er det ikke kun jeres fører og korpset, der venter dette af jer. Alle folk gør det, og derfor henvendte »Lykkefølgeriet« sig til alle spejdere for at bede disse raske børn og unge om at hjælpe de syge børn og unge. Hundrede tusinder af lodsedler skulle sælges, og det blev gjort! Som ved Ungarnsindsamlingen viste vi også her, at ulvenes og spejdernes hjælpsomhed ikke er ord, men kendsgerning.

Ordet

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af redaktøren og viser nogle rødjakkere og pelsjægere i samtale under landsskovmandsturneringen på Hylkedam.

Spejderchefen har ordet	142	Min gode ven kniven	152
Engang spejder — altid spejder	143	B.-P.-konkurrencen	153
Fritz Lerches juleartikel	143	Af papir og tændstikker	153
Landsskovmandsturneringen	144	Junglenyt	154
Kaktuspatruljen	148	Banden på eventyr	154
Et dagbogsblad	149	Boghylden	156
På ulvetur — ulvespil	150	Spejder-Tidende	157

DEN LYSE SIDE

ENGANG SPEJDER - ALTID SPEJDER!

Du kender sikkert dette blandt alverdens spejdere berømte slagord; men ved du for resten, hvorfor dette slagord har sin oprindelse?

Det er ikke, som mange spejdere sikkert tror, B.-P., der har skabt det berømte slagord, men derimod den fra forrige verdenskrig berømte engelske general lord Kitchener, og det skete ved en lille spejderparade i Hyde Park i London den 1. juli 1911.

To af Japans mest fremragende mænd, admiral Togo og general Nogi var kommet til London for at søge klaret forskellige spørgsmål, og blandt andet ville de også benytte lejligheden til at undersøge, om spejderbevægelsen kunne anbefales til den japanske regering som en sund og værdifuld drengeopdragelse.

Lord Kitchener bad da den London-trop, som han var æreschef for, om at stille i Hyde Park og invitere yderligere 2—3 andre tropper fra Nord-London, så der var samlet ialt ca. 150 spejdere, også Baden-Powell var til stede, og både han og de to japanere havde ordet. Til sidst talte lord Kitchener til spejderne om betydningen af det spejderløfte, som de engang havde aflagt, da de trådte ind i spejderbevægelsens rækker. Han bad dem indtrængende om at betragte det som en forpligtelse, der gjaldt hele livet, og råbte til sidst de nu så berømte ord: »Once a scout - allways a scout«.

Du har sikkert forstået, hvad der menes med dette slagord. — Du skal naturligvis ikke opfatte det således, at man aldrig holder op med at være spejder rent bogstaveligt, men at man skal lade de idealer, man har fået indpodet som spejder, gælde, selv om man ikke går rundt i uniform for hele livet. Du skal, som lord Kitchener sagde, betragte dit spejderløfte som en forpligtelse, der gælder for hele livet.

K.

...pusten bliver kort, men erindringen lang

Sådan synger vi i en af vore spejdersange. Selv om jeg ikke endnu er nået til, at det er helt galt med »pusten«, så er erindringen ved at blive lang. Man mindes — —

Hvad mindes jeg da fra min barndoms og ungdoms jul? Der kunne være mangt og meget at drage frem fra ens barndomshjem, det hjem man tænker på med så megen tak i sinde. Men lad mig drage tre ting frem.

Der var gaverne, man fik. — Vi kender alle denne spændte fornemmelse, når døren ind til stuen med juletræet endelig gik op. Somme jul syntes man, det varede uendelig længe. Nu stod træet der i al sin herlighed. Man skelede spændt efter de pakker, der kunne være bestemt til en. Der var år, hvor min bror og jeg fik nogle meget fine mekaniske stykker legetøj. Et dampskib, der rigtig kunne sejle f. eks. Men intet har nogensinde overstrålet den fæstning, som far og mor i mange, mange sene aftner havde lavet til os to brødre. Vi var spændt til det yderste, lidt træspåner og lidt farve, der ikke helt var fejlet bort, havde enkelte gange røbet, at noget skete der. Fæstningen opfyldte dengang alle drenges drømme. Vist mindes man julens gaver, og det skal de være en vel undt.

Men der var da også gaverne man selv gav. Det er ikke så længe siden, jeg skulle rydde op på et loft. Der stod den, den lille efterligning af en italiensk tohjulet kærre. Den var lavet af nøddetræ, havde i sin velmagtsdage haft en beholder til blomster. Egentlig upraktisk. Men hvor blev ens mor dog lykkelig for den. Det huskedes nu. Hun forstod den flid, den havde kostet og den stille tak til hende, den var udtrykket for.

Husk det. Der er ikke noget, der kan glæde en far og mor så meget, som den gave man selv nåede at lave. Det kan nåes endnu. —

Og nu til sidst — det tredie. Vi havde hjemme spist julemiddagen. Der var vasket op ude i køkkenet. Så samledes vi alle inde i stuen. En julesalme blev sunget. Mor tog den gamle bibel frem og læste, som det hed dengang: »Men det begav sig i de dage, at en befaling udgik fra kejser Augustus, at al verden skulle skrives i mandtal«, I ved Lukas evangeliet det andet kapitel.

Mor læste om den frelser, der blev født, læste om Guds græseløse kærlighed til os mennesker.

Og se, det budskab som ens mor sådan læser ind i ens hjerte og sind, det glemmer man vel aldrig, men takker Gud for julens budskab.

En glædelig og velsignet jul!

Tril Lærche

Landsskovmandsturneringen 1957

Følg i billeder og tekst redaktionens beretning om årets store skovmandsbegivenhed, hvor Hylkedam og dets omgivelser er omdannet til Canada

Fort Knox — navnet vil få minderne om fornøjelige, spændende, men også anstrengende oplevelser til at myldre frem hos alle tidligere deltagere i landsskovmandsturneringerne på Hylkedam.

I den lige afsluttede landsskovmandsturnerings anden del var Hylkedam igen omdannet til Fort Knox og dermed hovedkvarter for det berømte rødjakkede Royal Canadian North West Police, som til hjælp for professor Rawlinsons videnskabelige ekspedition havde fået hjælp af et frivilligt mandskab på 26 to-mandshold, der var kommet fra hele landet med spændte forventninger til denne krævende turnering. De blev ikke skuffet, disse skovmænd. I løbet af fem døgn fik de brug for alt, hvad de havde lært — og lidt til.

I buldrende mørke sendtes skov-

mændene ud mandag aften for at bygge bivuak, og dermed var turneringen — eller rettere — for at holde os inden for fantasiens rammer — den videnskabelige ekspedition begyndt.

Hylkedams omgivelser er dejligt kuperede områder, hvor gyvelbuske i stort tal tidligere har fået lov at boltre sig. Nu er der hugget så mange gyvelbuske væk, så bivuakpladserne kunne placeres i disse kuperede områder. Skønt alle deltagere var samlet inden for et ret begrænset område, lå skovmændene alligevel som for sig selv. En charme mere ved de tildelte pladser.

TIDLIGT OP

Der var ikke megen tid næste morgen til at betragte aftenens værk, bivuakken, for kl. 6 lød reveillen, og en halv time senere stillede til morgenparade ved fortets flagstang. Her blev dagens opgaver tildelt, og for nogle hold betød det, at de allerede kl. 7 påbegyndte den

første opgave, medens de fleste hold kunne vente til kl. 8 med at gå i gang med deres opgaver. Dette gik naturligvis på skift, så alle hold kom igennem de samme opgaver.

Professor Rawlinson var morgenmand. Kl. 7 stod han i vagtstuen i Fort Knox for at tage imod nogle af holdene. De fik til opgave over 2 perioder at finde 40—50 træ- og buskarter, der voksede i Porcupine-River distriktet, herunder skitser i dagbogen af nogle bestemte træer.

Skovmændene havde forud fået meddelelse om at medbringe fotografiapparat, det skulle benyttes under wood-craft opgaverne. Der skulle således fotograferes: spættebo, spætteværksted, træ fejlet af råbuk, spisetsted for egern, ædelgran bidt og holdt nede af råvildt samt vidtlevende fugle eller dyr. Inden turneringens slutning fremkaldtes filmene.

»Cynara Scolymus« hed den meget sjældne plante, som eftersøgningen koncentreret sig om. Det eneste deltagerne vidste om den var, at den fandtes på lavtliggende enge, ved randen af moser eller i nærheden af vandløb, samt at det var en stor plante, godt én meter høj. Det lykkedes en del af holdene at vende hjem med den. Det var majsplanter, der for tilfældet var udplantet ved Reed Deermore.

Endelig omfattede wood-craft opgaverne også en bedømmelse af varmeevne, brændetid m. m. af forskellige træsorter.

Sideløbende med wood-craft opgaverne skulle holdene foretage en større korttegningsopgave. Denne opgave stillede på regeringens vegne af ingen ringere end capt. Buck Johnson, chief-topograph, D.S.O., V.C., R.D., som i sin ulastelige officersuniform, dito overskæg og med et blændende vid var en af fortets forgrundsfigurer. Kortet skulle angive højdekurver samt en geologisk bestemmelse af jordbunden.

DE STORE PIONERARBEJDER

På et andet tidspunkt måtte holdene samarbejde for at kunne løse de stillede opgaver. Det skete således ved brobygningen over Porcupine River, hvor sidste forårs tøjbrud havde revet nogle af de gamle broer bort. Efter udleverede skitser fik 4 hold, altså 8 skovmænd, 3 timer til at bygge broen. Der brugtes op mod 150 granstammer og rafter, så det var alt andet end pindeværk, da broen præsenteredes færdig.

Også ved det andet pionerarbejde samarbejdede holdene. Denne gang 2 hold sammen. Her skulle der, for at saftprøver kunne hentes ned til professor Rawlinson fra toppen af nogle store fyrretræer, bygges et tårn, der var godt 10 m højt. Konstruktionen var vanskeliggjort ved, at tårnet ikke måtte røre stammen. Endvidere skulle der fremstilles en brugbar rebstige med trætrin. Det te krævende arbejde måtte ikke vare over 3½ time.

Kræfterne skulle lægges i, når stammen skulle fjernes.

For at vise hvor »ægte rammer« turneringen foregik under, skal fortælles, at holdene ikke selv skulle bryde hverken bro eller tårn ned. Det skete først efter at holdene havde forladt stedet og udført af de »tilfældigt« tilstedeværende pelsjægere, der virkede som dommere på stedet.

Karakteristisk for hele turneringen var det også, at man ikke så strenge dommere gå rundt med dommerlister. Ved de forskellige poster og opgaver mødte ekspeditionsholdene enten rødjakkere eller pelsjægere eller guldgravere, som først efter at holdene var draget videre haledede dommerlisten frem for at fæstne points på papiret. Jo, man folte sig virkelig hensat til de canadiske skove. —

På et vist tidspunkt sendes 2 hold af sted med besked om at melde sig et bestemt sted inde i skoven. Undervejs hertil råbes holdene pludselig an af en skovhugger, som beder om deres hjælp. Et stort træ er under hugsten faldet ned over hans kammerat. Træet er så tungt, at han alene umuligt kan befri ham, og han har selv fået brækket den højre arm, idet en af træets grene ramte ham.

For at befri manden under træet, må der laves et treben af granstammer. Tre graner må først fældes og afgrænes, hvorefter en svær talje anbringes i trebenet. Først da kan den kvæstede skovhugger befries, forbindelser anlægges og en bære laves, så han kan bringes til lægen på Fort Knox. Det var en meget realistisk nødhjælpsopgave.

EN GOD LEJRSPOSGAVE

Selve lejrporten var naturligvis et vigtigt kapitel i turneringen. Holdene blev stillet overfor en opgave, som ingen af dem før havde prøvet, nemlig at lave en nying foran bivuakken.

En rundholt af fyr på ca. 1—1½ m's længde og en 30—40 cm tyk

Vinderholdet har her fået flækket rundholdet til nyingen.

blev udleveret. Ved hjælp af økse og kiler, som man selv fremstillede, skulle den flækkes. Flosning af inder siderne fandt sted, og den ene halvdel blev klodset op, medens den anden halvdel anbragtes oven på med et par armtykke grenstumper og kvas imellem.

Efter aftenens lejrball antændtes kvaset, og man kunne nu natten igennem luse sig i bivuakken ved varmen fra nyingen.

Det var et ganske fantastisk syn at gå lejrpladserne igennem om natten og se de mange blussende nyinge foran bivuakkerne, hvor eks-

Nyingen er nu stablet op foran bivuakken.

Rødjakkere med deres kære grønne bil foran Fort Knox. — Bemærk R.C.N.W.P.-skiltet på bildøren.

Der hænges i på bivouakpladsen for at nå det hele.

peditionsdeltagerne sov fast efter en lang dag med mange krævende opgaver.

ET SPÆNDENDE NATLØB

Naturligvis måtte turneringen også indeholde natorientering.

Optakten var et foredrag i fortets vagtstue af professor Rawlinson om Cynara Scolymus. Under dette ankom en pelsjæger til fortet med en vigtig meddelelse om, at resterne af de gamle indianerstammer, som bor i omegnen, samme nat skal samles til en hemmelig ceremoni, hvor der benyttes en plante, der har helbredende virkning — og som måske er Cynara Scolymus. Pelsjægeren er vidende om de 5 stammetræers beliggenhed ude i skovene. Ved at finde frem hertil kan man få oplyst det hemmelige mødested, hvor den for indianerne hellige ceremoni skal finde sted.

Ekspeditionsholdene gør sig hurtigt klar. Kompaskursen til de fem stammetræer opgives, og snart er holdene ude i den mørke skov, orienterende sig frem til punkterne. Her gives med indianertegn melding om ceremonipladsens beliggenhed.

Desværre nåede ikke så mange hold frem til denne plads, hvor de kunne iagttage indianere i fuld krigsmaling dansende deres inciterende danse afbrudt af råb, der for-

talte plantens indianske navn og findested. Til gengæld kunne de hold, der nåede så langt, glæde sig over gode points.

DEN STORE HIKE

Selv om natorienteringen var krævende, så var den store 24 timers hike endnu skappere. Grundlaget for hike var en eftersøgning

Preben Ollenuorit, Svend Buhl og L. P. Helmer Jørgensen inspicerer i terrænet.

af tre mænd, som sigtedes for drabet af to guldgravene. Med følgende afsked sendes holdene afsted om morgenen fra Fort Knox efter at have bagt det brød, som skulle spises undervejs: »Vi har i Nordvestpolitiet et ord, der siger, at vi altid får vor mand, om vi så skal følge ham hinsides, og vi stoler på, at I skovmænd vil følge samme parole. Bid jer fast i sporet og ikke giv op, før der er nået et resultat. God jagt!«

Det skulle vise sig, at der var brug for de manende ord. Det var ikke alle hold, der kunne gennemføre hike i sin fulde udstrækning. Men man så også eksempler på hold, der vendte hjem til fortet sent på aftenen efter at have tabt sporet, få at vide hvor de kunne finde næste post og så begive sig afsted igen, selv om det havde været fristende at lægge sig til køjs i bivouakken. Det var mandfolkepræstationer. Skovmænd som forstod kunsten at bide hjørnetanden i underlæben.

Ved starten til hike fik holdene besked på at finde en pelsjæger, som skulle advares mod de tre voldsmænd. Forinden skulle de dog opsøge en politipost for nærmere instruks. Undervejs til denne blev de holdt op af nogle guldgravere, som ønskede deres kort. Nogle ind- så straks det håbløse i at sætte sig imod guldgravernes ønske, da de var i overtal, og udleverede som følge deraf deres kort. Andre var mere modvillige, et par stykker tog endda chancen for at løbe væk fra guldgravene. Men det lykkedes ikke. Kortene blev afleveret, og fra politiposten måtte man derfor ved hjælp af kompas finde frem til den gamle pelsjæger Jim Farneys telt.

Jim Farney fandtes i teltet, men slået ned, og han måtte forbindes, før holdet kunne fortsætte jagen efter de tre. Inden de drog af sted, ankom en politimand. Han har deres kort med og kan fortælle, at de tre mand er på vej mod syd. Holdet må derfor til nærmeste telegrafstation — i Cuckoo Valley — for at reportere til hovedkvarteret.

Ved ankomsten til telegrafstationen møder de nye vanskeligheder. Telegrafisten er syg, så holdet må selv telegrafere og modtage svar. Dette giver besked på at drage til Alaska Bay. Hernede beklager nogle fiskere sig over, at

Overfarten over Alaska Bay.

nogle banditter har stjålet deres båd, som nu ligger ovre på den anden side bugten.

På øjeblikke efter er holdene i gang med at bygge sejldugsbåde med hvilke de med al oppakningen sætter over bugten. Det var en både spændende og krævende opgave.

Eftersøgningen fortsættes, og herunder kom holdene frem til en guldgraverlejr, hvor et mægtigt sceneri udfoldede sig. Holdene blev her klar over, at de kunne henvende sig til sheriffen i Crown's-nest. På denne måde, ved stadig at blive ledt frem og samtidig stillet opgaver, som naturligt faldt ind i

Guldgraverne i færd med at lave mad.

Resultatliste

LANDSSKOVMANDSTURNERINGEN 1957

Placering	Forste hjælp	Pioner I-II	Woodcraft I-II-III	Kortlægning	Nybygger-Løjr- sport-Madlav.	Naturorientering	Hike	Præcisions	Dagbog	Ialt
1. Frederiksborg ...	77	158	86	0	175	125	207	16	80	924
2. Frederiksborg ...	94	145	92	0	182	40	245	16	40	854
3. Grænse	94	140	69	34	158	60	180	20	60	815
4. Vestsjælland	72	134	72	18	163	92	176	20	50	797
5. Svend Gønge	69	92	55	33	173	60	201	20	90	791
6. Kronborg	71	107	107	30	143	60	144	16	100	778
7. Odense	62	103	58	32	170	76	195	24	50	773
8. Grøndalsvænge ...	71	93	94	30	149	40	197	20	50	744
9. Godthaab	62	93	54	26	172	38	208	20	70	743
10. Aarhus Skov	81	107	65	30	136	56	154	16	80	725
11. Kronborg	81	94	47	29	136	56	181	20	80	724
12. Nørrejydske	72	138	49	25	150	0	196	20	40	695
13. Lyngby	57	95	42	31	155	36	197	16	60	687
14. Bernstorff	73	89	60	26	142	40	159	20	60	669
15. Nørrejydske	74	153	62	25	162	60	87	8	30	661
16. Ejner Bavneshøj ...	43	90	60	33	136	18	188	16	60	644
17. Bernstorff	43	126	57	17	141	60	119	24	50	637
18. Søllerød	59	99	42	20	135	20	211	12	40	636
19. Sydhav	69	106	44	5	112	60	186	24	30	636
20. Nørrejydske	71	103	53	16	146	0	196	20	30	635
21. Vestsjæll. Absalon	82	102	71	18	124	75	103	12	40	627
22. Rolf Krake	57	104	30	17	143	60	124	12	40	587
23. Rolf Krake	82	86	42	7	130	60	127	12	30	576
24. Odense	57	100	40	17	118	64	106	20	30	552
25. Vesterhav	59	104	41	17	108	40	123	16	40	548
26. Lyngby	58	84	33	10	80	20	99	12	20	416
Maximum	100	180	144	50	245	150	305	20	100	1294

rammerne for eftersøgningen, næde holdene om aftenen frem til politilejren ved Yellow Creek, idet der vel nok for alle deltagere til at se banditterne. I politilejren aflægtes rapport, og de fik nu lov til at bygge bivuak og lave mad.

Næste morgen tidligt var der afgang til Fort Knox, hvor nye opgaver ventede. Dermed var en hike, der vel nok for alle deltagere bød på et indhold, der lå over, hvad man tidligere havde været med til, endt. Både fysisk og psykisk havde skovmændene været på en hård prøve. Men de klarede sig!

Ved afslutningen kunne deltagere se tilbage på en turnering, hvor alene det at have gennemført var en præstation. Men det gælder

også om at kunne gennemføre med begrebet fair play holdt højt i ære, således at der ikke bagefter kan været tvivl herom. Det vigtigste i en konkurrence er nemlig at have deltaget og ydet sit bedste på grundlag af fair play.

Det var Fort Knox's chef: Svend Buhl, DC »L.P.« Helmer Jørgensen, DA Preben Ollendorff og Thorkild Glad, sidstnævnte næde ikke frem til Hylkedam på grund af influenza, der havde planlagt hele turneringen.

Jo, landsskovmandsturneringen 1957 følger sig smukt til rækken af tidligere udmærkede skovmandsturneringer og vil forhåbentlig virke animerende på skovmandsarbejdet landet over.

Skotte.

KAKTUS-patruljen

PATRULJEN SKAFFER SELV PENGE

Vores trop skulle som så mange andre have tropsfest, og det blev i år lørdag d. 9. november. Forud for festen havde vi solgt »Lykkenserier«, hver mand fik et kort med et udsnit af flere serier amerikansk lotteri. De gik som varmt brød og gav troppen ca. 1000 kroner.

Og hvor havde vi puklet med at lære vore roller til underholdningen, som forløb fint.

Farverige billetter, festlige programmer, dans til et godt orkester og hele den herlige stemning, der kendetegner en god tropsfest. Alt dette var som ved tidligere årsfester. Men i år havde vi dog noget nyt på programmet — nærmest for at prøve at få flere penge ind på en ny måde.

Tombola og lignende besøgte folk velvilligt. Men også troppens patruljer måtte vise initiativ til selv at forøge indtægterne.

I et tilstødende lokale skulle der åbnes et marked nøjagtig en time i den tid, der dansedes. Dørene blev slået op under den store pause, og nu var det spændende, om herolden, der forkyndte åbningen, kunne skabe den stemning, der skulle vække interessen for et besøg. Men vi havde ikke nødig at være nervøse, for snart var markedet oversvømmet af ivrige købere. Og her var nok af husflid at vælge imellem. Dansen trak mange ind igen, men da dørene efter en times forløb blev lukket, var næsten alle boderne tomme. Kun få ting blev tilbage — men de kan jo bruges til jul — julegood-turn og også til julegaver hjemme.

Men det var faktisk også den vanskeligste opgave i forbindelse med festen.

Patruljerne fik besked, da vi startede igen efter sommerferien. Vi skulle hver lave en bod med selvtilvirkede varer, og dem skulle vi så falbyde, og indtægten skulle anvendes til det materiel, hver patrulje manglede mest. Altså faktisk til en selv!

Hvad skulle vi dog finde på? Vi diskuterede ivrigt

ved et paturljemøde i august. »Hvad laver de andre, véd I det?« spurgte Plys. Top havde hørt, at Bæverne ville lave nogle fajanceting og selv male dem, samt tegne nogle spejdermotiver. »Ja, og Bjørnene er i gang med at lave gipslejrpladser og totempæle og papspejdere som sangskjulere, tror jeg nok,« faldt Kvik ind. »Panterne talte noget om, at de ville lave nogle læderarbejder og udskæringer eller noget i den retning,« mente Krølle. »I véd Bøffelpatruljen, skov-

mændene, er helt fotogale,« sagde Spurt, »de vil lave billeder fra troppens forskellige ture, og så vil de inden festen fotografere hver spejder og ulv og lave nogle gode forstørrelser. Mon ikke alle forældrene køber et af deres egen søn?« »Fin idé, men hvad med os?« — »Ulvene laver forskellige småting.« — »Jeg kommer forresten til at tænke på, at jeg i sommerferien i en souvenirshop så nogle fikse små kogledyr fra 3 kroner og opefter stykket,« brød Stubbe ind. »Vi kunne sagtens samle masser af gratis materiale i skoven, og ved hjælp af lidt ståltråd og et par farver kunne vi lave de sjoveste små figurer til et par kroners penge. Var det ikke noget?«

Det syntes vi alle, og næste patruljetur kaldte vi »Operation Grankogle«. Og med rygsækkene fulde af kogler og agern gik vi til arbejdet.

»Var det ikke noget?« — Forældrene og øvrige gæster syntes det åbenbart også, for vi kunne melde udsolgt på nær én.

De var heller ikke kedelige at lave. — God gaveidé, og billig.

Stor spejderhilsen og glædelig jul.

Kaktus-patruljen

Større og små kogler af facon
Agern o.a.
tyndt ståltråd
Lim
Farve: sort, hvid, rød og evt. flere.

ET DAGBOGSBLAD

DEN 19. AUGUST 1957

*Fra Nørrejylland divisionsblad „Under Liljemærket“
bringer vi følgende af divisionschef Jens Hvass*

En skrivemaskine klapper i lyn-tempo. Kling. Ny linie og kling igen. »Forstår du, Jens, jeg må igennem den korrespondance inden jeg rejser til Philippinerne, Hongkong, New Delhi, og videre til Sidney«

Vi sidder i et 400 år gammelt kongeslot Hampton Court lige udenfor London. Væggene er fyldt med B.-P.'s yndige, sarte akvareller og med talrige gaver fra spejderorganisationer verden over. På skrivebordet foran maskinen står et stort fotografi af Baden-Powell i spejderuniform — et af de sidste, der blev taget af den mand, vi alle skylder så meget, fordi han gav os noget at leve vort liv på. Og det er Olave Lady B.-P., der søger at komme igennem en mindst 15 cm høj stak af dagens breve. Hvor er hun flittig. Tidlig op og straks igang og så idelige afbrydelser: »Tak fordi du kom, hils i Canada, et herligt land, som jeg har besøgt to gange. I gør et storslået arbejde derovre.« En canadisk divisionschef fra

»London« i Canada bukker og vil gå, men siger inden: »Tak Lady Baden-Powell for talen ved afslutningsparaden i jamboreen, tak fra alle os 1600 canadier. Det var det budskab, vi ventede på. Det tog os ved hjerterne, nu ser vi vejen fremover.« Han har blanke øjne, og hun siger — »splendid, splendid, thank you ever so much.«

En indisk spejderfører banker på. Han afleverer den æressabel, som B.-P. fik efter Mafeking. Den har sammen med mange værdifulde trofæer, fotografier og malerier været udlånt fra Ladiens hjem til B.-P. udstillingen i jamboreen. »Tak, John for hjælpen. Du flyver til Indien i morgen? Hils dem alle derovre.«

Maskinen klapper igen. »Åh Jens, du må se nogle af min kære dagbøger. Her er en fra 1912. Han skrev dagbøger hele sit liv, og jeg har dem alle her.«

Med største varsomhed vender jeg bladene i en henrivende dagbog fra en tur til Algier. På alle sider

er der små akvareller af landskaber, af indfødte i farverige dragter, eller et æsel — en blomst Sikken en oplevelse at sidde i det ældgamle slot og fornemme B.-P. gennem hans håndskrevne smukke dagbog. Det var, som var han i stuen. Den lyser af sans for naturens skønhed og giver en klar karakteristik af de folk, han har truffet på sin vej, og er fuld af små morsomme iagttagelser, ofte ledsaget af en fin lille skitse.

Jeg kunne have siddet og læst disse herlige dagbøger i timevis, og med samme glæde have gået familiens kæmpesamling af scrap fotografibøger igennem. Og jeg nåede også at se samlingen fra 1924, fra jamboreen på Ermelundssletten, og hvad der jo altid glæder en barnlig sjæl, at finde mig selv på nogle af fotografierne. Men jeg bliver taget fra mine bøger, for jeg skal absolut hilse på mrs. Wade, og hun er også en oplevelse. En kraftig kvinde med et stærkt blik, men også med et venligt smil i øjenkrogene. I 27 år var mrs. Wade B.-P.'s privatsekretær, »Wade vidste nøjagtigt, hvordan min mand ville svare på brevene. Hun var ham til uvurderlig hjælp, sagde the chiefguide.

Om mrs. Wade kendte B.-P.? Se snarest at få fat på »27 years with Baden-Powell«, og læs den bog, som er skrevet på let læseligt engelsk, for så kender I B.-P. privat, og får et indtryk af hans privatsekretærs kendskab til ham.

Nu kommer mrs. Wade dagligt og hjælper Ladyen med posten, og det gør hun godt.

Jeg skal sove på slottet. Ikke i det værelse, som Shakespeare plejede at benytte, for det er Ladiens soveværelse, men lige ved siden af

Jens.

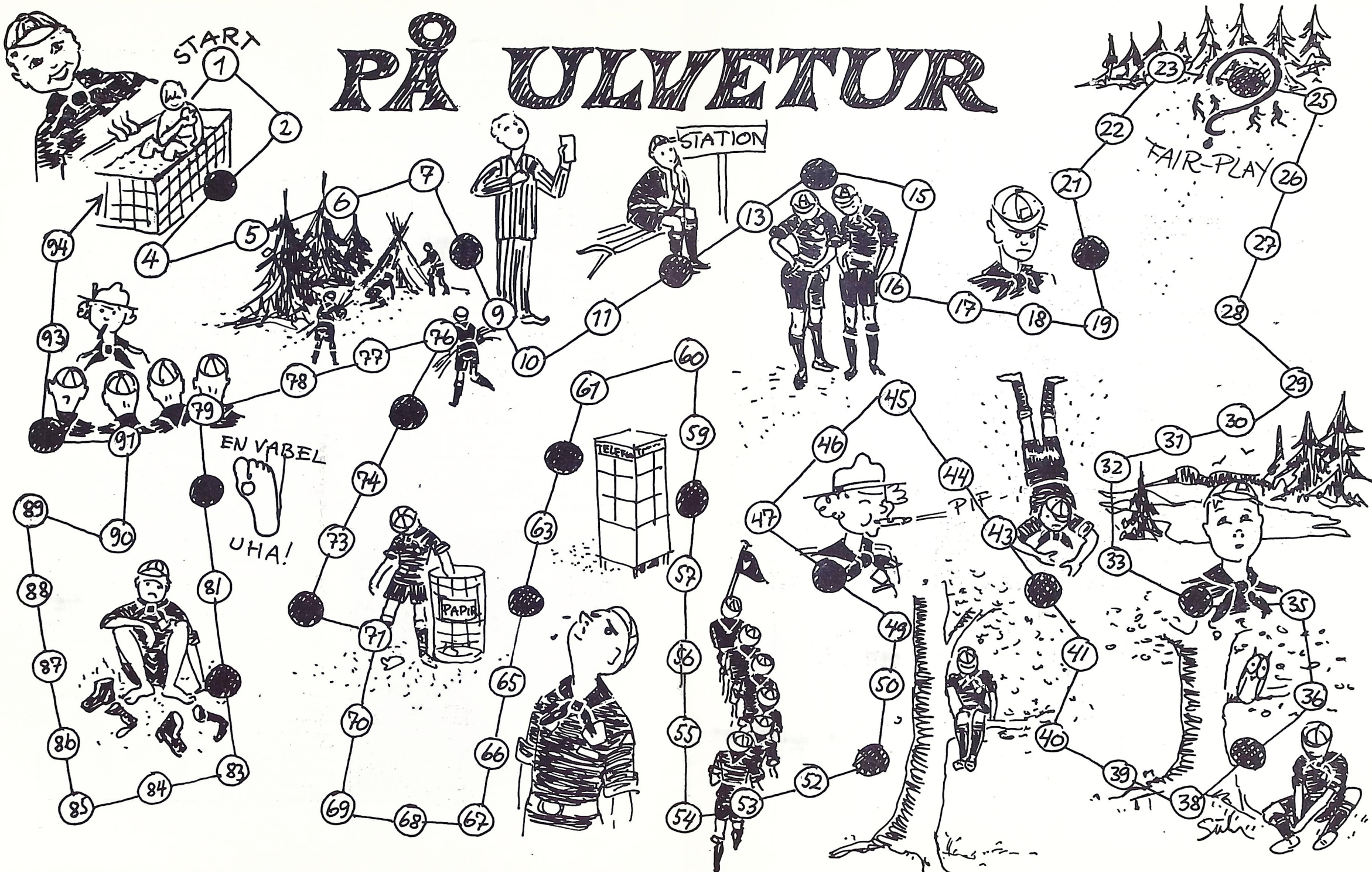

Under jamboreen
aflagde
Lady Baden-Powell
besøg i det danske
hovedkvarter.
Hun modtages her af
Thorkild Glad.
Imellem dem ses
oberst Wilson.

Ulveunger!

På midtersiderne finder du et særligt ulvespil: På ulvetur, og på side 155 finder du spillets regler og spørgsmål.

God fornøjelse!

MIN GODE VEN KNIVEN

Lad mig først fortælle dig lidt om, hvad de forskellige dele af kniven kaldes. Du véd, at der er **skaft** og **blad**, men véd du også, at grunden af bladet på en bordkniv hedder **balancen**? Eller at grunden af bladet på en lommekniv kaldes **talon'en**?

Der er en mængde typer af knive og dolke, og jeg selv har i årenes løb haft en hel del forskellige, indtil erfaringerne lærte mig, hvordan den helt rigtige spejderkniv skulle være.

Men lad os se lidt på de gængse typer. Du kender den finske dolk, fig. 1 a. Den er lang og smal, selve klingens er temmelig tyk og forsynet med blodrille, og spidsen er bøjet lidt bagud. Er det nu en faccon, som vi spejdere kan bruge? En spejderkniv skal kunne bruges til lidt af hvert: smøre mad, snitte pinde, paletkniv, skære brød o. s. v. Har du prøvet at skære brød med en finsk dolk — den brækker skiverne. Smørret falder af, når man vil smøre med den, og som paletkniv er den helt umulig. Den er kun god til at snitte med, men er den først blevet sløv een gang, er den svær at få slebet skarp igen,

for bladet er for tykt. Endelig er der blodrillen. Det sker jo uhyre sjældent, at spejdere får brug for at give anskudte dyr dødsstødet, og det er kun i sådanne tilfælde, at blodrillen gør gavn; ellers samler den kun skidt og snavs.

Så er der den såkaldte **skovmandskniv** (b) med et mægtigt bredt blad og hjortetaksskaft. Denne type er vel egnet til at hugge med som en økse, groft snittearbejde og til nød som brødkniv, skønt den er for spids og uelastisk — alt i alt er den for tung og klodset for en altnuligmand som en spejder.

Der er selvfølgelig en række typer, som alle er mere eller mindre dårlige. En god spejderkniv er derimod **slirkniven** (c). Den er jævn og bramfri at se til, men den er god, dog er bladet måske lidt for uelastisk.

Men den allerbedste dolk er dog en ganske simpel kniv, en såkaldt **flænsekkniv** (d), som man selv laver skede til. Den har mange fordele frem for de andre typer. Først og fremmest billig. Dernæst er klingens ikke så tyk, og den kan derfor

slibes godt skarp, og skarpheden holder sig længe. Den er også elastisk i bladet og derfor god at smøre med, tilpas bred til at være brødkniv og paletkniv. En rigtig spejderkniv.

Men hvad dolk du end har, så husk, at det er forbudt at gå med dolke, hvis blad er længere end 12 cm.

B.-P. siger, at en spejder bærer ikke en kniv, men en skarp kniv. Se på din egen. Kan du være den bekendt? At passe og pleje sin dolk omhyggeligt kendetegner en god spejder. Er der skår i æggen, slibes disse væk på en carborundumsten, men ellers er en sådan alt for grov til en kniv; der skal bruges en sandslibesten. Spørg din tropsfører, om troppen ikke har råd til at anskaffe en sådan en og opstille den i jeres hovedkvarter. Så kan I altid få slebet jeres knive, økser og spader.

Er du ikke vant til at slibe, er det sikrest for dig at slibe sådan, at stenen løber væk fra æggen. Kni-

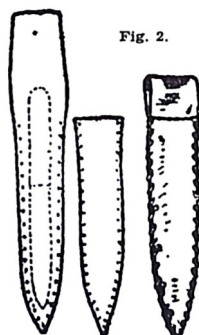

Fig. 2.

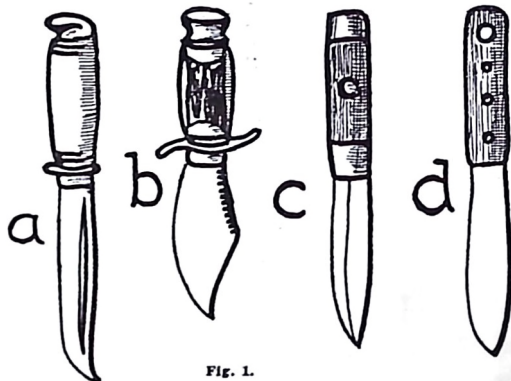

Fig. 1.

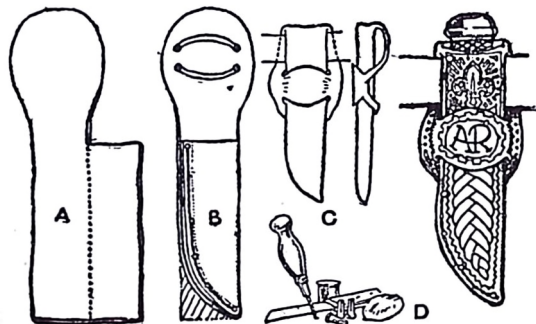
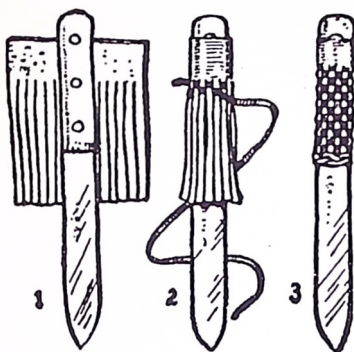

Fig. 3.

ven holdes på tværs af stenen og bladet tæt ind til stenen. Vinklen skal være ca. 10°.

Efter slibning følger hvæsning. Hvæsestenen er et stykke skifer eller en meget fintkornet sandsten. Du væder stenen, lægger kniven på den og kører rundt med små roterende bevægelser. Hvæsningen fjerner eventuel løst æg (d. v. s. små flosser i æggen) og giver den sidste skærpelse, og nu gælder det om at holde kniven fin blank og skarp ved jævnlig at give den en omgang med hvæsestenen.

En god og praktisk kniv fortjener også en god og praktisk skede.

På fig. 2 og 3 ser du eksempler på, hvordan du kan lave den. Husk, at den skal være dog dyb, så dolken ikke hopper ud.

Vil du lave din dolk særlig flot, kan du beklæde skaftet med læder som vist på sidste tegning.

B.-P.-KONKURRENCE

B.-P.-året er snart forbi. Meget af det, der er foregået i årets spejderarbejde, har været præget af de to store begivenheder: hundredåret for B.-P.'s fødsel og 50-året for spejderbevægelsens start i England.

Her i »Magasinet« slutter vi B.-P.-året med en lille konkurrence, der kræver viden om B.-P. Vi udsætter

5 bøger i præmie, som vi har fået fra De Unges Forlag. Det er: B.-P. bogen om Baden-Powell. Skulle der komme særlig mange løsninger, gør vi gerne præmierækken større.

Besvarelser indsendes til »Magasinet« redaktion senest den 28. december. Husk: Navn, flok eller trop, samt adresse.

Og her er så spørgsmålene:

- 1) Hvor holdt B.-P. sin første spejderlejr?
- 2) Hvor mange gange besøgte B.-P. Danmark?
- 3) B.-P. valgte Skt. Georg til spejdernes ideal. Hvorfor?
- 4) B.-P. var en alsidig begavet mand, nævn nogle af hans evner.
- 5) Hvor og hvornår døde B.-P.?

PAPIR og TÆNDSTIKÆSKER ER DER EN EGEN CHARME VED I JULEMÅNEDEN; DERAf KAN DU LAVE PYNT TIL JULEBORDET, MEN OGSÅ NOGLE FIKSE JULEGAVER

EN JULEDUG SKAL I VEL HAVE, MEN DET ER NOGLE DUMME PENGE AT GIVE UD, NÅR VI SELV KAN LAVE DEN MEGET MORSOMMERE

EN RÆKKE AF DANSENDE JULENISSE, GAMMELKENDT IDE, MEN STADIGT LEVENDE

GRANTRÆER HØRER JULEN TIL, SÅ HVORFOR IKKE KLIPPE NOGLE UD AF GRØNT KARTON TIL BORDDEKORATION

FOLD ET STYKKE KULØRT PAPIR TRE GANGE OG KLIP SÅ ET MØNSTER UD I DET

DETTE REGULERBARE SVÆVEPLAN KAN BJERGTAKE SELV STORE DRENGE.

PAPIRFORMAT CA 15 x 15 CM²

FOLD PAPIRET OG KLIP EN SÅDAN FIGUR UD DERAf.

AF GAMLE JULEKORT KAN DU MED SYTRÅD SAMLE NOGLE FLOTTE SKÅLE TIL KNAS PÅ JULEBORDET

BYG EN LANDSBY AF PAPIR OG TOMME TÆNDSTIKÆSKER TIL AT PYNTE JULEBORDET MED

KIRKE

STRÅTÆKT HUS

GARTNERI

HØJHUS

PALÆ

FABRIK ELLER MODERNE SKOLE,

OG BAGEFTER FÅR LILLEBROR HELE HERLIGHEDEN!

TILBAGE ER SÅ KUN SAMMENBINDINGEN.

DU HAVDE MÅSKE LYST TIL AT LAVE EN LAMPE-SKÆRM AF »PERGAMENT«, SÅ ER DER HER FORESLÅET TO MODELLER:

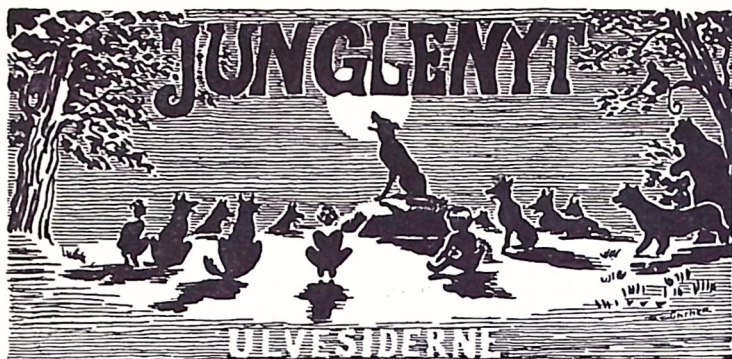
ET LANGT STYKKE KARTON FOLDES SOM »HARMONIKA«, FORSYNES MED INDHÅK TIL STÅLTRÅDSSTEL OG HUL TIL SNOR.

BAST, KARTON OG STÅLTRÅDS-RINGE BLIVER TIL DENNE FLOTTE LAMPESKÆRM.

TÆNDSTIK

MODELLER TIL 5- OG 6-ODDEDE STJERNER

GER DU HER HVORDAN TROLDMANDEN LÅVER? KLIP DEM UD AF STANIOL ELLER GULDPAPIR.

BANDEN PÅ EVENTYR

Ulvefortælling
af **ANNESOFIE HERMANN**

Tegning: Thora Lund

Næste dag snakkede betjent Skov med drengene. Harald blev bleg af ansvar, da betjentens ærinde gik op for ham, gammel-klog som han var. Det måtte for enhver pris være korrekt, hvad han sagde. Han havde ikke så megen fantasi, og det var

egentlig først nu, hvor han talte med betjenten, at han forstod, det kunne være, mændene på skrænten var smuglere. Hans første tanke var derfor, at han måske havde forsømt noget? Skulle banden have overmandet smuglerne? Burde banden have fundet ud af, hvad der lå under græstørvne? Betjent Skov var en rar og klog mand, han kunne godt se, hvad der foregik inde i denne drengs hovede, og han beroligede ham på enhver måde, der var ikke nogen, der havde forsømt noget, og det var udmærket, at Ha-

Numa, BF Finn Johansen,
1. Grindsted flok.

Numa, BF Knud Andersen,
Lakseflokken.

Galago, BF Stig Christensen,
1. Middelfart flok.

Rann, BF Niels Egelund og

Sika, BF Erik Bergholdt Jensen,
7. Odense flok.

Kodak, BF Mogens Plough-Hansen,
2. Godthaab flok.

Sheta, BF Steen Hansen og

Chil, BF Gunnar Harder Andersen,
Bjørneflokken, Espergærde.

Puma, BF Kjeld Rasmussen og

Biju, BF Frank Andersson,
Ridder Roland flok.

Glente, BF Torben Juul Hansen,
Dyssegårdsen Polarulve.

BF Niels Krebs,
Skjoldunger, 2. Absalon.

rald så nøje kunne beskrive hvordan de tre mænd så ud. Ville han også kunne beskrive, — måske finde skrænten igen?

Jens var ikke af mange ord i det hele taget, han sagde »ja« og »nej«, men bekræftede, hvad betjenten ellers havde hørt. Leif, som havde dårlig samvittighed, fordi han tit var kørt uden lygte, og fordi han havde knaldet en rude i et gartneri, sagde hele tiden, at han vidste ikke noget, han havde ikke set noget, det var ikke hans skyld. Rasmus og Morten kunne beskrive alle de tre mænd meget nøje, og deres beskrivelser faldt så godt sammen, at Skov syntes, han måtte have et fint signalement nu.

Være var betjenten stillet, da han kom til professor Gads hus. Kimbal O'Hara, som var midt i Stevensons »Skatteøen«, kom frem, fjern i blikket bag brillerne. Stuepigen bad betjenten sidde ned, og meget snart havde Kimbal sat sig på bordet foran betjenten, da han var klar over, hvad det drejede sig om. »Han var sørøver«, sagde Kim, »det har jeg hele tiden sagt til Gulla. Jeg er ikke sikker på, han havde træben, men klap for øjet

havde han, for højre øje. Han havde et rødt tørklæde om hovedet, guldring i ørene, og han stank, siger jeg Dem, han stank af rom! Skibet, vi sejlede i, havde sorte sejl, og bag os så vi hele tiden hajerne stikke deres spidse snuder op. De to sørøvere på bjerget var ved at grave en skat op. De havde fundet et gammel kort, som fortalte, hvor skatten var begravet. Den bestod af guldpenge og diamanter, diamanter i alle farver»

Ingen kunne i virkeligheden fortælle som Kimbal O'Hara, han var digter og skuespiller og meget mere, — og dér sad, da senere fru Gad kom ind, en tyk betjent og lyttede tryllebundet til hendes søn, som sad rødt og ophidset, med benene over kors, oppe på bordet og forklarede: »— imidlertid kom vi ud i en forrygende storm, himmel og jord stod i ét — det lynede, så man hørte det syde i vandet, når de ramte havet» Fru Gad lo en høj, glad latter: »Mon vi ikke skulle byde hr. betjenten en forfriskning?« »Jo da,« sagde drengen, »jeg tror gerne hr. Skov vil have rom!«

Men ud af alle disse beretninger dannede betjenten sig jo et billede, som passede meget godt sammen med nogle formodninger om smuglerier på en kyststrækning, der forbi Tremileskoven nåede langt ud i nogle øde, naturfredede egne på et næs.

Drengenes beskrivelse af stedet syntes også så klar, at det måtte være muligt at finde, skrænten, uden at det skulle være nødvendigt at hidse drengene yderligere op ved at føre dem med som vejvisere. Betjent Skov havde bidt mærke i Rasmus' bemærkning om, at man fra en høj med et højt træ på var lige ved stranden — bare man gik lige ud og hele tiden havde solen i ryggen. (fortsættes i næste nr.)

30 km ture

er i den sidste tid vel gennemført hos følgende flokke: 1. Grindsted flok, 2. Hellig Anders flok, 2. Thisted flok, 5. Absalon flok og 1. Augustenborg flok.

Små glimt af ulvevisdom:

Tæl ikke duelighedstegnene, før du må bære dem.

Kvikke ulve!

Nogle af ulvene fra Svend Trøst flok, Randers, har på eget initiativ lavet et løb, hvortil de inviterede flokfører og assistenter til at deltage som bande på lige fod med de øvrige bander.

Løbet fandt sted i Vestparken søndag den 22. september og var på 7 poster, hvortil ulvene selv havde fundet dommerne, og de dækkede, ved at have flere spørgsmål på hver post, hvad man ellers

kommer ud for på løb arrangeret af kolonne eller division.

Det var morsomt for førerne at være med på denne måde og samtidig glædeligt at se de øvrige ulves korrekte optræden under løbet, hvor de fuldt ud respekterede deres kammerater og jævnaldrende som dommere.

For fuldstændighedens skyld må det nævnes, at førerne kun blev nr. 2, hvilket selvsagt frydede drenge.

Tinne.

PÅ ULVETUR

Ide og tekst: BEKKO — Tegning: SUHR

På midtersiderne finder I et både fornøjeligt og belærende spil, som I sammen i banden kan mere jer med. Måske I også kan lære et og andet af det.

For god ordens skyld må vi have fastsat nogle spilleregler. De er ganske få:

Der bruges én terning. Man starter med det første antal øjne, man har slået.

Har man flere slag, besvares spørgsmålene undervejs.

2 frem eller tilbage betyder 2 frem ved rigtig svar og 2 tilbage ved intet eller forkert svar.

Så er vi klar til at begynde. Der stilles nedenstående spørgsmål ved de anførte numre.

3: Hvorfor skal man vaske sig? ved rigtig svar 4 frem — intet eller forkert svar, tilbage til start.

8: Fordi du har husket at børste tænder også om morgenen, får du et kast ekstra.

12: Du er kommet i god tid på stationen, vent 1 omgang, til alle er samlede.

14: Ulvelommeeftersyn: Du har glemt sangbog, ryk tilbage til nr. 9.

20: Du er for støjende i toget, kast en sekser, før du kan gå videre (3 kast hver gang).

24: Vi er på skovens station. Hvad er fair-play? Ved rigtig svar: 3 frem, ellers intet.

34: Nyd den friske luft i skoven. Hvordan trækker man vejret og hvorfor gør man det på den måde. 1 frem eller tilbage.

37: Du har været heldig at finde uglegylp og splitter det ad med det samme: Vent 1 omgang.

42: Rann er snublet, ryk 3 tilbage og hjælp ham.

Hvad gør du ved en hudafskrabning? Rigtig svar 4 frem.

48: Ankomst til samlingsstedet. Hvad er flokkens samlingsråb eller fløjt i skoven? 2 frem eller tilbage.

51: Du er klatret op i et træ, kast en ener for at få lov at lege videre med flokken (3 kast hver gang).

58: Holdfordeling, gå til hovedkvarter. Ryk 5 frem.

62: Miko har trådt forkert og kan ikke støtte på foden. Ring efter Falck, hvordan? Og hvorfor Falck? Vent 2 omgange. Ved rigtig svar slås derefter 3 gange, ellers kun 1 gang.

64: Lille Mowgli har fået næseblod i kampens hede, ryk 1 tilbage og hjælp ham, hvordan? Rigtig svar giver 4 frem.

72: Vi har spist frokost, men ved madpapirsparaden kan du ikke finde dit papir, vent 1 omgang og led efter det.

75: Vi bygger hytter, spred jer i skoven. Ryk 6 frem.

80: Du har fået en vabel af at løbe omkring, stik hul på den, hvordan? og vent 2 omgange.

82: Du har haft for små sko på, dine strømper er blevet for varme, og huden er gået af en vabel. Ryk 3 tilbage og sæt hæfteplaster på.

92: Der fløjtes samling. Ryk frem til startstedet.

BOGHYLDEN

Gyldendals bog om biler.

Kr. 19,75 indb. i lanell-helbind.

De fleste store drenge er motor-interesserede, og de har her en bog, der på populær måde og med brug af mange gode tegninger og fotografier fortæller alt om biler.

Der kan læses om så spændende ting som: Nye biltyper, fra Tin Lizzie til VW, Transportbåndet, Vædeløbskørere, Om at støde sammen. Der er også emner, som din fader vil have interesse af, nemlig: Sådan fungerer bilen, Reparationer, Lav det selv, Kørselsteknik. Ud over disse emner findes mange flere, som er med til at gøre bogen lige populær hos far som søn.

Poul Jeppesen: Martins kamp.

Kr. 6,00 hft. - kr. 7,75 kart.

Jespersen og Pios forlag.

En god bog for en større dreng. Bogens hovedperson, Martin, optræder på sin konfirmationsdag modigt, men ubehersket over for en onkel, der svigtede under besættelsen, så Martins fader kom i koncentrationslejr og siden døde af følgerne. Ved en senere lejlighed viser Martin fejhed, men han overvinder sig selv, og han bringer under spændende omstændigheder hjælp til sin veninde, Sisse, der lever under vanskelige forhold. Bogen giver stof til eftertanke.

Vi forsker selv - under redaktion af Anders Holm Joensen.

Kr. 2,75 pr. hft. - Det danske Forlag.

Gennem en række småhæfter, der hver er på 32 sider med mange gode illustrationer, fortælles om en del dyr, som vi træffer omkring huse, i haver, på marker, i skove og langs vore strande.

Første hæfte omhandler solsorten, andet hæfte svalerne, tredje

musvitten og nu foreligger fjerde hæfte, der giver en fyldig skildring af mursejleren.

Senere hæfter vil fortælle om rødhalsen, pindsvinet, muldvarpen, haren, musene, ræven og andre almindeligt forekommende dyr. Man kan tegne årsabonnement, 5 hæfter for kr. 12,00. Anbefales woodcraft interesserede.

Karen Plovgaard: Jeg vil være sælfanger.

Kr. 8,75 kart. Det Danske Forlag.

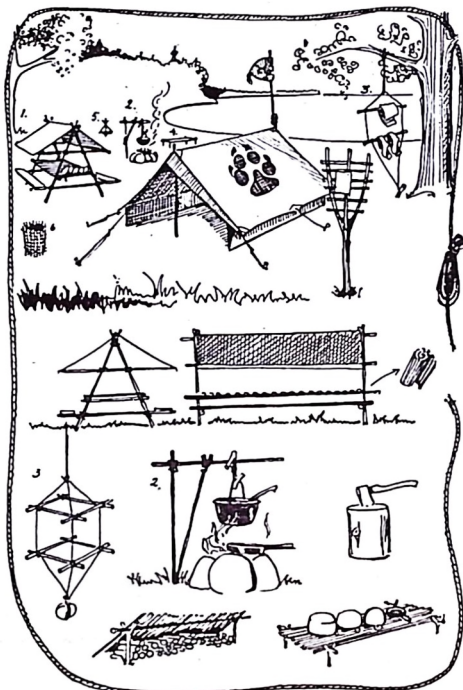
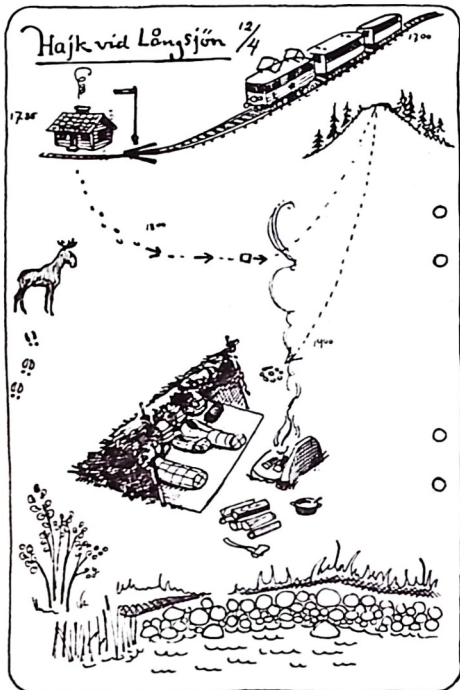
I denne fortælling fra Nordgrønland hører vi om Pele, der mister sin far ude på havet. Han må pludselig til at forsørge familien, men let er det ikke uden kajak, uden udstyr og uden penge til at købe noget nyt for. Lad os røbe, at han klarer sig, og at han i vanskelige situationer viser mod og udholdenhed. Han er en helt rigtig dreng.

Bjørn Rongen: Bjørnejagten.

Kr. 6,75 kart. Det Danske Forlag.

Det er en fortælling for 8-12 årige om en pige, Anne, der bliver taget af en bjørn. Der følger en spændende be-

retning om Ivar og Niels' kamp for at få hende tilbage. Bogen er morsom.

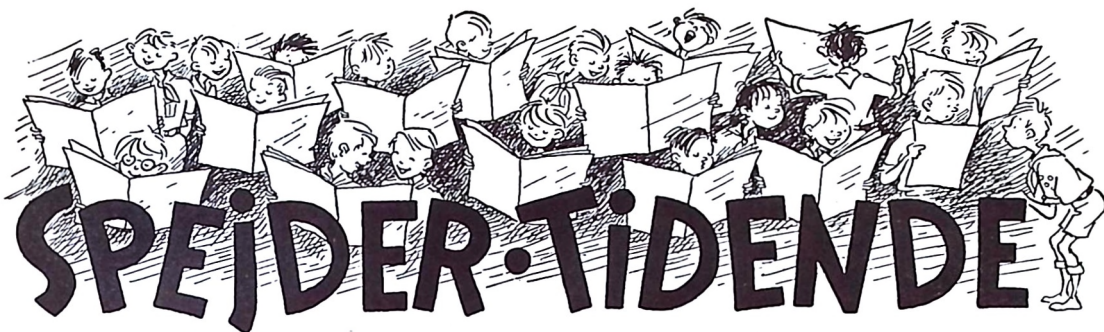

Vi har i Depotet købt en ny bog. Den er svensk, hedder »Falken« og koster kr. 10,50. Altså ikke helt billig, men en bog, der er si- ne penge værd. Så når patruljen en dag har højvande i patruljekassen, kan I roligt købe bogen. I vil blive tilfreds med den.

»Falken« afslører »Din patrulje«, og beretter om livet i patruljen med dens 8 spejdere, og der sker noget i den patrulje, så den er nok værd at ligne!

Enhver mellem-skolebarn vil kunne klare sproget, og der er mange gode tegninger og billeder. Du ser to af tegningerne her ved siden af.

8k.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

PATRULJEHYTTER — HAR JERES PATRULJE EN?

1. Rønne trop kan prale med to tropshuse, og dem har vi tidligere fortalt om. Nu er patruljerne i gang med at bygge patruljehytter og indrette rådspladser. Vi glæder os til at bringe billeder herfra, når patruljehytterne er færdige. Hvis der er andre patruljer landet over, som har egen patruljehytte, vil vi gerne høre herom. Send »Magasinet« et brev, hvor I fortæller, hvordan I har bygget hytten, om beliggenhed, materialer o. s. v. samt evt. et fotografi eller tegning af hytten.

Til de fem første patruljer, der sender »Magasinet« meddelelse om egen hytte med nærmere oplysninger, har »Magasinet« en lille overraskelse. Skal jeres patrulje have andel i den?

Julen nærmer sig —

Snart står julen for døren, og vi glæder os alle til den, men der er nogle, der ikke har de bedste udsigter til julegaver, heriblandt en del danske børn, som bor syd for vor grænse i Sydslesvig.

Dem kan I hjælpe. Hvis I gemt i jeres skuffer og reoler har bøger og legetøj, som stadig er pænt, men som I ikke mere har brug for, så send det til fru Hanne Mortensen, Emilievej 12, Charlottenlund. (Tlf. OR. 7553, bedst inden kl. 15). Denne flinke dame tager gerne imod det og sørger for, at det kommer dansk-sindede i hænde i Sydslesvig.

Fra skoleinspektør Stig Hansen har vi modtaget følgende:

ESPERANTO

For et par måneder siden vedtog UNESCO en resolution til fordel for hjælpesproget Esperanto. Siden da går dette stærkt frem i mange lande, og spejderne ville kunne få stor glæde af at lære det. Derigen-nem kunne de komme i brevveksling og frimærkebytning med mange asiatiske og sydamerikanske lande, hvor engelsk ikke kan hjælpe os.

Det læres på en vinter og burde være med på radioens sprogkursus! Nu må vi hjælpe os med selvstudie-bøger (kan bl. a. købes hos Dansk Vandrelaug og Ungdommens Rejsebureau eller ved Linguaphone plader. Aftenkursus kan arrangeres!!

Hvis man i skolen lærte Esperanto før de andre sprog, ville man

blive dygtigere og hurtigere til disse, fremgår det af engelske skoleforsøg. Forøvrigt kan realklasser få Esperanto som valgfrit fag.

Hvor ville det været nemt at rejse, om Esperanto nu vandt frem overalt, og derfor bør spejderbevægelsen interessere sig for proplemet.
J. Stig Hansen.

Jubilæumsindsamlingen til det internationale spejderarbejde, som I har været med til ved at købe B.-P. mærket, som vi bærer på overarmen i år, har for vort korps indbragt kr. 22.245. Disse mange penge er sendt til det internationale kontor i London.

2. Ordrup trop

har haft en hyggelig og morsom indvielsesfest af deres hus, som er blevet udvidet og forbedret. Der er bl. a. kommet en dejlig pejs og et køkken.

Fra Einar Hansen, der tidligere var TF i 1. Assens trop, har vi modtaget dette billede fra julefesten i trop 82, Port Arthur, Texas.

Sommerlejr i Sydslesvig.

1. Frederikshavn trop har haft en vellykket sommerlejr i Sydslesvig. Det blev en lidt dramatisk start, idet man ved afrejsen fra Frederikshavn savnede en af deltagerne, Samik fra Grønland, som tidligere har været til jamboret i Rold skov, men som nu er vendt tilbage til Frederikshavn, hvor han har fået en læreplads.

Da Samik først dukkede op, efter at toget var kørt, fik han lov til at tage med Nordpilen til Flensborg, hvor en af troppens spejdere stod og tog imod ham. Nu var alle samlede, og man kunne tage videre til Askafel, hvortil troppen ankom om aftenen.

Den danske skoles sportsplads omdannedes til lejrplads med gode lejrarbejder, og herfra foretoges ture i omegnen. Den store begivenhed var vel nok hiken, som gik til egen omkring Bisten-See og Rendsburg. Her skete overnatningen hos de danske NATO-styrker. Næst dag fortsattes langs kanalen og over denne frem til Sehested. Endvidere forbi Witten See, inden troppen igen var hjemme på lejrpladsen. Det blev til en tur på ca. 70 km, og da det var meget varmt, var det helt godt klaret af troppens spejdere.

Havde luften været lummer under hiken, så garanterer alle troppens spejdere for, at den blev renset under »alle tiders« tordenvejr med efterfølgende haglvejr. I løbet af en times tid »sejlede« hele lejren. Men det blev taget med godt humør, som det sømmer sig for raske spejdere.

En anden dag var troppen på travetur til Egerneforde. Et par af spejderne, der plejede småskader fra hiken, blev hjemme for at passe lejren. De kom ud for en mærkelig hændelse, idet der pludselig kom en kastevind, som rykkede et par telte op med pløkke og stænger og førte dem et stykke væk fra lejren.

En særlig oplevelse for troppens spejdere var de mange bekendtskaber, som blev gjort med de dansksindede, som var meget glade for besøget af en dansk spejdetrop. Eleverne fra den danske skole opholdt sig næsten mere i lejren end hjemme, og både børn og voksne mødte op i meget stort tal, da troppen inviterede til lejrball. Der var

også besøg af nogle spejdere fra troppen i Sydslesvig.

Hvis andre troppe kunne tænke sig en sommerlejr i Sydslesvig, kan de få nærmere oplysninger hos 1. Frederikshavns tropsfører, Jens K. Skjellerup, Tunøvej 5, Frederikshavn. Denne sommerlejr her blev gennemført for kr. 70,00 for 12 dage, idet der var benyttet frirejse til Padborg.

Ulve fra 1. Brødstrup flok med deres mascot Tjavs i midten.

Storstrøms-troppen

er navnet på en ny trop, som er startet på det nordligste Falster.

Gram-patrulje bygger selv spejderhytte.

Gram trop har fået tilgang af en ny patrulje, der er dannet i Endrupskov. Patruljen består af 10 drenge. Den nye patrulje er meget energisk. Patruljen har selv bygget en spejderhytte, der er beliggende på en meget idyllisk plet, nær den hellige Sct. Thøgers kilde og nær ruinerne af Sct. Thøgers kirken.

Vi er mange spejdere kloden over.

Det internationale Spejderbureau har opgjort det samlede styrketal af spejdere fra hele verden for året 1956. Det viste en fremgang fra 1955 på ikke mindre end 1,2 millioner. De fordeler sig i runde tal således:

Europa	1.350.000
Nære Østen	100.000
Fjerne Østen	1.170.000
Australien +	
New Zealand	130.000
Afrika	28.000
Sydamerika	65.000
Canada	217.000
U.S.A.	4.490.000

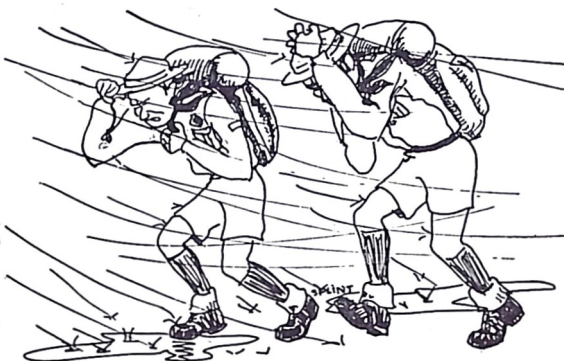
Ialt 7.550.000

EN KATASTROFE

Vi bringer et uddrag af en logbog under landsskovmandsturneringen, dog med fingerede navne: »Skovmandsmøde kl. 20,20—24,00. Vi skulle hejse Peter ned fra 1ste sal, og for en sikkerheds skyld gik Jens ned i gården for, som han sagde, at gribe Peter, når tovet sprang. Nå, Peter kravlede ud af vinduet, og nede fra gården lød det: »Kommer han snart?« — I det samme sprang tovet, og Peter kom ned i hovedet på en overrasket Jens. Tøvet sprang, da Peter var nået en halv meter ned, så der var fart på, da Peter ramte Jens.»

12. Arhus trop

har passeret 10 års-dagen for sin start. Begivenheden blev markeret med en stor fest.

Efterår
og vintertid
er hiketid
for skov-
manden.

JEG VILLE GODT SNAKKE
MED DEN FYR, DER KALDTE
DET HER EN MORSOM HIKE

KORPSKONTORET MEDDELER:

Spejdernes Magasin.

På grund af de stigende fremstillingsomkostninger vil det være nødvendigt fra 1. januar 1958 at forhøje prisen for Spejdernes Magasin fra 60 øre til 70 øre pr. eksemplar.

For at formindske den merudgift, der derved vil blive påført afdelingerne, er det besluttet fremtidigt kun at fremsende 9 numre, således at Spejdernes Magasin ikke udkommer i juni, juli og august måned.

Afdelingerne vil således fremtidigt pr. år blive debiteret 9 numre à 70 øre = ialt kr. 6,30 pr. ulv eller spejder imod hidtil 10 numre à 60 øre = kr. 6,00.

Postabonnement vil være uændret kr. 7,50 pr. år.

Spejdersport.

Prisen for Spejdersport vil uændret være 40 øre pr. eksemplar og i postabonnement kr. 5,00 pr. år, men antallet af numre vil ligeledes blive formindsket fra 10 til 9, således at Spejdersport heller ikke udkommer i månederne juni, juli og august.

2. Kong Skjold trop

har for at støtte troppens økonomi været ude og samle bog i Drage-rup skov.

Østerbro divisionen

har fået den gode idé at tilbyde gratis vaccination af alle ulve, spejdere, skovmænd, rovere og førere, der endnu ikke er vaccineret mod stivkrampe.

EN GOD IDÉ

Patruljen sender her til jul den venlige gærdejer, som I får lov at slå lejr hos, et Spejder-Jul (det sælger I jer selv for kr. 1,50) og et Baden-Powell blad (det købes i vort Depot for kr. 0,50). Og så sender I en julehilsen med fra hele patruljen.

*

Og jeg benytter samtidig lejligheden til at ønske jer en glædelig jul.

Redaktøren.

DYB-DAVDE-TIL ZERES-SIDEN

1. KL. SPEJDERE

9. Aarhus trop
PF Poul Andersen
PF Knud Grosen
3. Hellig Anders trop
SM Kurt Nielsen
1. Valdemar Sejrs trop
SM Bjørn Troelsen
SM Finn Thorsted Hansen
SM René Ambus
2. Absalon trop, H.K.D.
SM Olaf Halladin
SM Bent Lange
PF Flemming Heinze
PF Henning Jerichau
1. Odense trop
PF Axel Sløk
SM Nils Hindsgaul Paulsen
PA Kurt Alvan Nielsen
PF Ib Moreau Andersen
PF Hans Clemensen
PF Keld Larsen
- Sorgenfri trop
SM Jørgen Schmidt
5. By
PF Arne Hasselbalch
1. Søborg trop
PF Mogens Hartmann
1. Rønne trop
Bjarne Lind
PF Svend Sommer
PA Torben Brandt

RIDDERE

1. Frederikshavn trop
PF Knud Jensen
2. Frederikshavn trop
PF Malte Olsen

1. Søborg trop
PF Mogens Hartmann
3. Hellig Anders trop
SM Ib Kruse Jørgensen
SM Kurt Nielsen

3. KL. BØR

1. Valdemar Sejrs trop
SM Ole Hansen
Kong Eriks trop
Ib Andersen
Ulif Råboe

4. VANDRINGER

- 100 km
1. Valdemar Sejrs trop
PA Claus Lund
Kong Eriks trop
Ulif Råboe
Ib Andersen
Hans Jørn Nielsen
Henrik Bach Poulsen
- 75 km
1. Rønne trop
SM Preben Pedersen
1. Valdemar Sejrs trop
Elvind Andersen
- 60 km
1. Rønne trop
Bjarne Lind
1. Odense trop
PF Axel Sløk
Flemming Madsen
2. Rønne trop
PF Bjørn Haugård
PA Søren Sillehoved
Jesper Holm
Johan Jensen
Anders Foldspang

- Emdrup trop
SM Finn Jespersen
PF Finn Bjørn Larsen
PF Peter Karstensen

N. KL. VÆBNERE

2. Holte trop
PF Jens Gram
Laksetroppen
PF Kjeld Bluhme
PF Thorkild Christensen
PF Chresten Frandsen
1. Bøge trop
PF Willy Christensen
1. Søborg trop
Henning Christensen
PA Per Christensen
Henrik Elbro
PF Klaus Eriksen
Svend Werner Jensen
5. By
PA Jørgen Rindal
2. Absalon trop H.K.D.
PF Stig Jørgensen
PF Henning Jerichau
1. Valdemar Sejrs trop
SM Finn Thorsted Hansen
SM Vagn Nielsen
- Søren Kannes trop
PF Kjeld Eskildsen
PA Niels Erik Ulrichsen
3. Hellig Anders trop
Erik Ebdal
- Irokeserstammen
PF Poul Jørgensen
- Kong Eriks trop
Ulif Råboe
Ib Andersen
Sven Poulsen
1. Rønne trop
Bjarne Lind
PA Lasse Jepsen
Steen Sommer

Efter jamboreen i England

afholdtes den internationale spejderkonference i Cambridge. Her blev det bestemt at flytte det internationale kontor til Ottawa i Canada. Det har hidtil været beliggende i London.

Ved samme lejlighed blev den største internationale anerkendelse, bronzeulven, som meddelt i sidste nummer af »Magasinet«, tildelt Jens Hvass. Også den engelske spejderchef, lord Rowallan, fik tildelt bronzeulven, og det var vor egen spejderchef, der havde den store ære at foretage overrækkelsen.

En international spejderklub

er dannet i London for spejdere af alle nationaliteter. Klubben skal aktivt arbejde for internationalt venskab og forståelse, samt danne et centrum i London, hvor besøgende spejdere får udlandet kan komme

og træffe andre spejdere eller få kontakt med engelske tropper, som gerne vil samarbejde med udlændinge.

BLA — GUL

3. Østerbro trops skovmandspatrolje har været medansvarlige arrangører ved divisionsturneringen for de blå pigers Frederiksberg division.

Den bløde pakke

har som regel ikke den største interesse —
men hvad nu,
hvis den indeholder et par
reglementerede vinterbukser.

ULVEKNICKERS

alle med foer — mørkeblå
uldne Holmens-klæde 31.00 - 37.00
smalriflet fløj (6 mdr. gar.) 31.00 - 37.00
Skibukser 36.00 - 45.00

SPEJDERKNICKERS

uldne khaki med foer 28.50 - 32.50 - 36.50
Wilson-kamgarn 53.00 - 56.00 - 59.00
Korte Wilson bukser
34.50 - 36.00 - 37.50 - 42.50

Tænk på

NYTARSPARADEN

Spejderstrømper

83 % uld og 17 % perlon
varme og stærke

str.	9	9½	10	10½	11
	10.00	10.50	11.00	11.50	12.00

Du har vel på ønskesedlen

SPEJDERNES LOMMEBOG 1958

m. flagkort og verdensatlas
i farver — nyt indhold og
bedre bind 3,85

Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

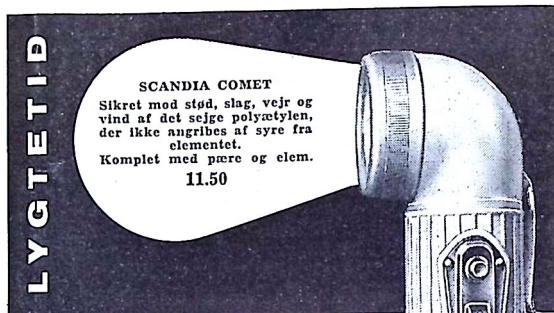
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Ideer til JULEGAVER

Se det store udvalg af lygter
på bagsiden af

JULEKATALOGET

Et par fikse nyheder:

Rustfrit spisebestik

moderne formgivning.
Kniven med grillskær 5.75

Fotoalbum

med polstret bind 6.25

Se i julekataloget om:

SOVEPOSER

RYGSÆKKE

FODTØJ

SWEATERS

SILVA KOMPAS m. m.

LUKKETIDER ved jul og nytår:

I dagene 17. decbr. til 23. decbr. åbent til kl. 20.

Søndag den 22. decbr. åbent fra kl. 16 til kl. 20.

Juleaftensdag og Nytårsaftensdag lukkes kl. 14.

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunelærer
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport

Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor:

Frydensalsvej 32, København
Telefon VE 3686
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12

Begge blades ekspedition:
Korpskontoret